

Røst AiR

Images and artist report season #13

2025

Images from season #13 by Niko Wearden, Camille Auer, Sarah Sekles

Internship and artists in residency 2025:

Niko Wearden (UK), Camille Auer (FI)

Report - Internship/ residency at Skomvær Lighthouse Summer 2025

Camille Auer and niko wearden

We are both an artist duo and a real life couple. We have individual projects, and a shared project that we needed time and space to work on and Skomvær was the perfect site for this. The projects share a common arts-ecological focus and relevance to the specificity of island ecologies such as Skomvær.

As well as working on our own projects we assisted with the day-to-day operations of the residency – running the artist cafe, hosting a film crew, painting the kitchen, cleaning, gardening, running the social media etc. This was valuable insight into how a residency such as this one works, that we were grateful to gain.

Collaborative Project

In our shared work on Skomvær, we began working on a short film project that we hope to premier in 2026 or 2027. We grappled with the colonial politics of oil, from historical and present-day whaling to mining projects on Sámi lands, seeking to dump thousands of tonnes of toxic waste into the ocean. Our own existence at the lighthouse was sustained by thousands of litres of diesel.

The project begins with childhood wonder for the natural world and desire to protect it but recognises that as an artist in 2025, unlike as children, we will not save the oceans by recycling. Nordic countries sell ‘untouched northern nature’ and pioneering green tech, but beneath lies violent, extractive, colonial policy everywhere. Watching arctic animals such as orcas and birds reminded us of childhood love of these species. We wondered how it would feel to lose to extinction a species we’ve had a life-long relationship with. The work faces mass extinction and ecological devastation through childhood anxiety and love. Asking, through a decolonial, ecological justice framework, if we might move like a grief-ridden child and even find hope. Being alone on Skomvær gave us a lot of time to think about what it means to arrive to a place, and to arrive to a place together.

A very rough demo of this work can be seen here: <https://youtu.be/OeZa5dQ-wMk>

Whilst on Skomvær we also wrote two articles, one about the potentiality of T4T (trans for trans) heterosexuality for The Society for Queer Studies in Finland Journal (SQS) and another about performance artist Teo Ala-Ruona’s work at the Venice Architecture Biennale for No Niin Magazine which is available to read here:

<https://no-niin.com/issue-31/the-trans-body-in-venice-a-critique-of-universalising-transness/>

Camille Auer

On Skomvær I worked on an upcoming book (2026) published by Errant Bodies Press (Berlin) borne out of my critically acclaimed, internationally touring performance piece Ruff Knowledge. The work is about my years-long obsession with finding information about birds' lifeways and characteristics that deviate from cis- and heteronormative conceptions of how nature works.

I am especially interested in arctic wading birds. They are small and cute, but survive and thrive in the harshest environments. They have intricate mating strategies that can be very different between species that are closely related. On Skomvær I was lucky enough to witness many of these species and it was important to spend a longer period of time in their environment. This supported my writing process immensely.

niko wearden

On Skomvær I wrote my Master's thesis for my MA in Live Art and Performance Studies at University of the Arts Helsinki. The project entitled, *I Dreamt of a Flood, Caused by a Storm* is a project about weather and waiting and is borne out of many years of waiting with the weather, something I got to do a lot more of on Skomvær.

I Dreamt of a Flood is about what happens whilst we wait, it's about who waits, and why, and it's about what to do whilst we are waiting. It takes its starting point from a dream I had about a flood, waiting whilst there are floods; 'waiting for the storm to pass', probably it does not pass. In the project I consider the big and small affects of waiting with the weather? I used a performance studies framework to ask these questions. Writing the text was heavily informed by the political and socio-ecological conditions and *weathers* of my time on Skomvær.

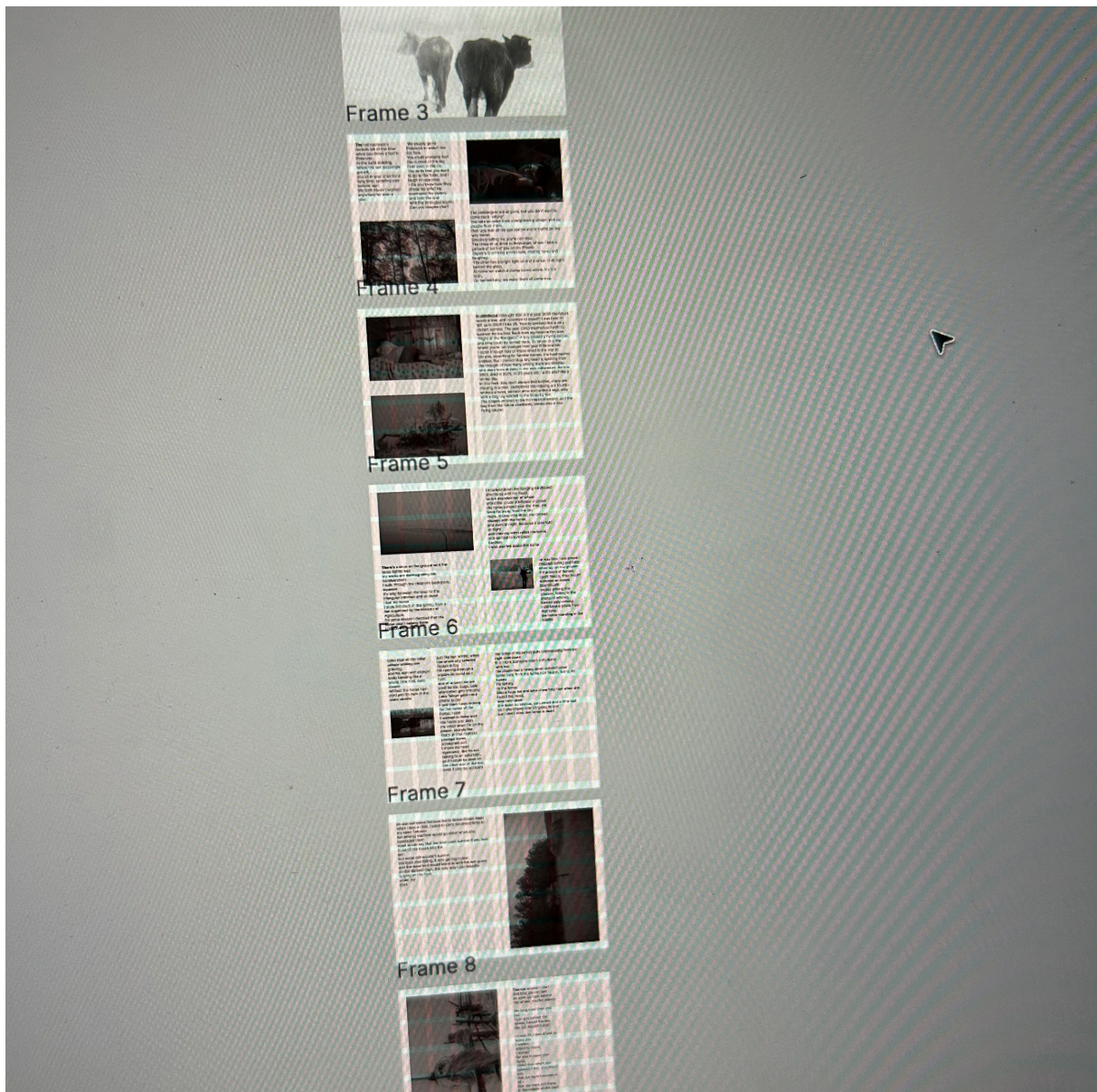
Artist in Need - digital AiR 2025:

Tatiana Filippova (Sakha Republic/RU)

Tatiana Filippova is a writer, focused on fragmentary prose living in Yakutsk. That's how she as a queer person, a lesbian and a Sakha woman recollects her «self» by decolonizing her experience. Her grandparents were forced to leave their land during the WW II, now global climate change gradually transforms their former home into some other place. Can modern Indigenous people of Yakutia find new homeland elsewhere or should they continue to live on their ancestors land – this is the question she tries to answer in her expression. Tatiana is a winner of Znamya literature magazine award 2020.

“The zine „Doydu“ by Tatyjaas is a poetic statement in which the artist, as a photographer and writer, explores her identity as a Sakha woman and attempts to make sense of the processes currently taking place in the Sakha Republic. She assembles her photographs and poems into so-called „khomeurunnjuk,“ structures built on rhythm. The visual narrative guides the viewer through the artist’s homeland - doydu - which has been drawn into the war.

The translations of the poems and the design of the zine were done by the artist’s wife, Anna B.”

Process image by Tatiana Filippova

Artist in Need - digital AiR 2025:

Ayman Alazraq (PSE) in collaboration with Palestinian Artists:

Adel Al Taweel, Shereen Abed Al-Kareem, Jihad Jarbou, Mustafa Mohana, Taimaa Salama

Røst AiR has initiated a collaboration with Palestinian artist Ayman AlAzraq to invite artists from Gaza for a digital guest-artist residency. This initiative, titled „Artist to Artist: Sustaining Hope, Amplifying Voices, and Rebuilding Gaza’s Creative Future“, aims to use art as a means of resilience in a region plagued by conflict.

For You is an exhibition of 11 Palestinian artists from Gaza shown across two venues, Tenthaus and Podium, in collaboration with the Visit Vestbredden Festival, a cultural “occupation” of Akerselva in central Oslo. The project is an extension of the Artist-to-Artist initiative by artist and filmmaker Ayman Al-Azraq and Shareef Sarhan, founder of the Gaza City-based Shababeek Art Center.

Beyond the means of an ordinary exhibition format, this project aims to encapsulate the ever-changing and urgent present by showcasing recent works from ten Gazan artists in the context of their current realities under occupation, genocide, and its aftermath. “For You” is a testimony of now. Every day, minute and second, the world as we know it is changing, steadily unmasking the violent conditions that have underpinned it for decades. The project hopes to remind us of what is at stake, with witnessing, acknowledging, remembering and being as operative modes against a cultural propaganda that seeks to make us forget our humanity. The title “For You” also poses the question “For who?”, echoing a running theme of the larger Artist-to-Artist initiative, which has investigated the possibilities of reciprocity, solidarity and collaboration between artists in Norway and Gaza while Gaza is subjected to Israel’s genocidal campaign and blockade. The Norway-based participants reaffirm their solidarity with their Palestinian colleagues and express gratitude and love for their steadfastness, for their art.

For You is dedicated to memory of the artist and photographer Fatme Hassona, a renowned and beloved figure who participated in earlier iterations of the project at Fotogalleriet in 2021 and 2023. Hassona was killed by an Israeli airstrike on her home in Gaza City on 16th of April, 2025, together with 10 members of her family.

*For you,
who left us without a final goodbye.
For you,
who could not stand with us today.
For you,
whose stories live on in our hearts.
For you,
Those who stand bravely against the genocide in Gaza.
For you,
who boldly speak the names of the lost...Fatma and so many others...
refusing to be silent.
For you,
who resist all attempts to silence the voices of artists and journalists.
For you,
who pause for a sacred moment,
to honor every child and every mother
who passed away holding onto hope and one another.*

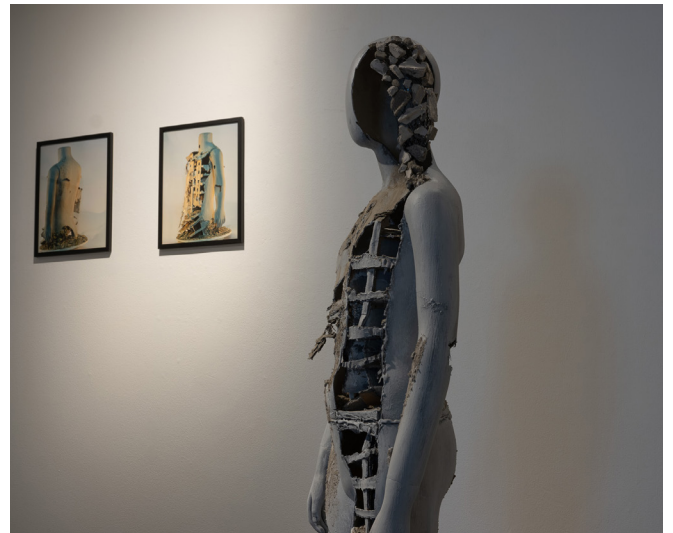
This exhibition is a celebration of memory, resistance, and love.
It is, and will always be, for you.

Adel al Taweel „77 Meters of Memories“

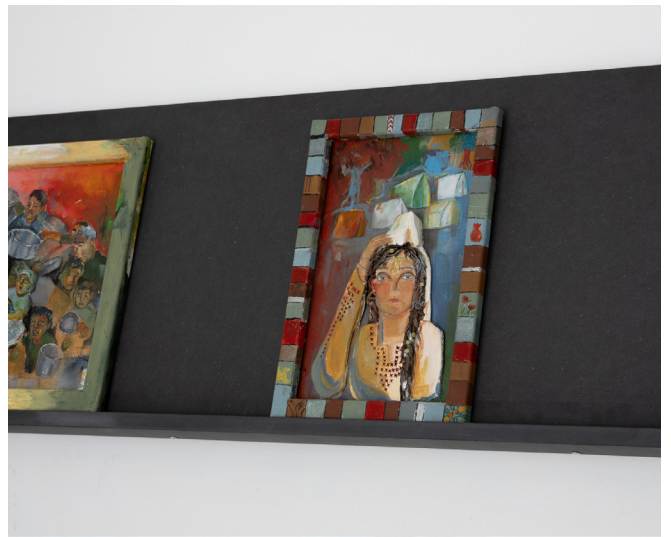
Jehad Jarbuo „Here is My Life“

Mustafa Mohana „From the Rubble: A Project for Life Amidst the Ruins“

Shereen Abed Al-Kareem „A Mother Within This Wall“

Taimaa Salama „*Umm Mustafa*“

Guestartists 2025:

Vedøya Artlab

Artlab #29 blei gjennomført i samarbeid med den Foreninga Røst AiR

mellom 13-18.juni 2025 på Røst og Vedøya

Elin Már Øyen Vister og medvirkende mottok midler fra Dávvi gjennomføre en fem dager art lab på og i samarbeid med fuglefjellet Vedøya på Røst i Lofoten/Lofuohtta. Vedøya og Nykan naturreservat husa fram til nylig en av Nord Europas mest tallrike sjøfuglkolonier, men på grunn av dekader med matmangel grunnet overfiske, bifangst, klimaendringer osv, har sjøfuglebestandene på Røst stupt de siste 40 åra. I 2020 skjedde det som ingen trodde noensinne kunne skje, det var ikke en eneste krykkje igjen som hekka på Vedøya i motsetning til 25.000 par omkring 1980. Lomviene som var så mange som 12000 par, forsvant allerede på slutten av 90-tallet. Slik stilna fjellet, og folk sørger, jeg sørger og fjellet, fuglan og havet sørger. Det var med denne konteksten at Elin Már inviterte medkunstnere til artlab#29 på Vedøya. De medvirkende var: danser Katarina Skår Lisa (No/Sápmi), kunstner Guri Simone Øveraas (NO/Saepmie), tubaist/komponist Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck (NO/IS), scenograf/billedkunstner Camilla Wexels Riiser (NO), kunstner og filmskaper Harald Bredholt (DK/NO) og den lokale kunnskapsbærereren og historieforteller/kokk Anne Cecilie Pedersen (NO).

Vi hadde leid inn både Klippen, Jon stenersenhuset og Grimsøveien 8 til bruk, samt at vi hadde mulighet til daglige

båtturer ut til Vedøya (Elin Már og Finn Olav skysset folk inn og ut. Elin Már og Harald Bredholdt hadde på forhånd vasket ned deler av - og bygget køyesenger i den sveitsiske forskerhytta ute på Vedøya, slik at det kunne være ly for været og muligheter for å lage mat / koke kaffe og te på ny gassovn.

Elin Már produserte artlabben og Marius Kolbenstvedt var fasilitator. Den samiske etnografen Marit Myrvoll var med som gjest den første dagen. Litt om vår dagsrytme under artlab:

Hver kveld fikk deltakerne en drømmeoppgave inspirert av arbeid i Tromsø/Romsa med Kirk Baltz i tradisjonen etter Sandra Seacat and Kim Gillingham. Materiale fra drømmene tas med inn i den nye dagens arbeid.

Hver dag har startet med en kollektiv fysisk og somatisk jordingsøvelse ledet av Katarina Skår Lisa, der vi møter Vedøya fjellet og berom tillatelse til å være der. Denne øvelsen blei etterfulgt av en sirkelsamtale der alle etter tur la fram sine behov og refleksjoner og åpner for respons på dette. Tillitsbygging. Så har det vært rom for individuelt arbeid, ordløs deep listening. Der kunstnerne også kan invitere hverandre inn i kunstneriske møter. Avsluttende samling og deling av kunstnerisk respons på møtene med øya, materialet, hverandre.

Utdrag fra Øyen Vister og Kolbenstvedt rapport med refleksjoner omkring artlabben:

“Refleksjon og erkjennelse Vi har utforsket måter å ta materialet som oppstår i det mektige og uforutsigbare utendørsrommet inn i et lukket scenisk rom. Hvordan transformere kontakten mellom utøverne og fjellet (Vedøya) med store avstander og dialog med ekkoet, fjellets svar, til det intime. Hvordan kan den fysiske, emosjonelle og spirituelle erfaringen av å møte fjellet som et skjørt lite menneske transformeres til ulike sceniske uttrykk? Avsluttende refleksjon. Materialets eksistensielle alvor åpner og forsterker en allerede iboende sorg i og angst i oss, som gjør ekstremt sårbare. Ivaretakelse og heling av denne sårheten har vi forsøkt å romme og møte mykt og bære hverandre og bære over med hverandre. Den viktigste kunstneriske og menneskelige erkjennelsen er nok at at fjellets langsomhet må reflekteres i prosessens langsomhet, for å kunne stå i sorgen og uroen sammen.”

Utdrag fra Katarina Skår Lisa´s artlab erfaring:

“Under en 5 dager lang residens og artlab beveget vi oss mellom to øyer med flere stemmer, Røst og Vedøya. Det menneskelige og de mer- enn menneskelige relasjonene fikk fokus gjennom fuglefjellet og vi ble guidet på et godt og fritt vis til å bli kjent med fuglefjellet med respekt og ydmykhet. Dette gjennom en tydelig retning gjennom Elin Mar sitt allerede forarbeid av prosjektet tilstede og forståelse av landskapet, samtidig med en åpenhet for forskning, utforskning i noe nytt, tilstede der og da, med kollektive stemmer gjennom en tilstedeværende dramaturg, Marius Kolbeinstveit. Det var nødvendig for meg som dansekunstner og koreograf å ha en dramaturgi og arbeidsplan gjennom dagene, og kjente at materialet gjenoppstod i et møtepunkt mellom inn- og uttrykk. Jeg kunne improvisere steds- responsivt med kunstnerisk materiale i møte med landskap og med andre medvirkende kunstnere. Artlab var for meg et første møte med dramaturgien i prosjektet og et første møte med det kollektive „koret“ av medvirkende kunstnere. Gjennom artlab delte vi om våres erfaringer, potensielle visjoner inn i prosjekter og samtidig ble det en begynnelse på å forstå, men helst føle med Vedøya sin historie i fortid, nåtid og potensielle fremtid. Artlab Vedøya var et residens fylt med håp, sorg, latter og tårer, i et følelsesladet og tøft prosjekt. Etter å ha deltatt på residens igjen på Vedøya august 2025 har prosjektet videre holdt fokus på fremtidshåp, forsoning og om en kollektiv støtte. Vi har videre samtale om økologisk sorg, og jeg, som dansekunstner kjenner på dyp takknemlighet for å være med på et prosjekt som på en så grundig og helhjertet måte ønsker å ivareta Vedøya og livet av fugler som lever der nå, men også i minnene av det rike fuglelivet som har vært. Jeg har troen på at Artlab Davvi sådde noen frø om å være ærlig, om å tørre å møte sårbarhet, integritet og kunstnerisk dybde. Med så mange gode samarbeidspartnere på veien er dette et prosjekt jeg setter stor pris på. Kompleksiteten gjør at jeg som utøver og koreograf må forholde meg til kjernen av livet, og til tilstedeværelse. Hvordan kan dans, koreografi skape rom for empati og frihet på scenen, i møte med Fuglene, Maddoen og til Naturens Mor, Fuglefjella? En samtale med alt levende og også til de kreftene som eksisterer, det sette og usette.”

Utdrag fra Harald Bredholt sine tekster /dagbok fra Artlab#29

Kjære indre selv, 16/16/6-25

Oppe tidlig, relativt sett. Takknemlig over å få møte alle her. En så fin gruppe av mennesker. Under det heterogene finner jeg en felles forståelse av hva som er viktig her i livet. I verden. Dette er flyktige dager. De er nesten over før de begynner. I andre liv sitter vi rundt om andre bord i andre hus på andre øyer og drikker andre varme drikker, varmet over andre komfyr. Men nå er vi her ilag, og det er jeg dypt takknemlig for og over.

Hvem er det som kravler ned ura der borte?

Hvordan blir en plastplate til ett egg? Hvordan blir fjellet vann?

Alkefugler glir over oss i svevebaner, som håpefulle prosjektiler. Vi kunstnere gjør det meste i beste mening, men vet vi egentlig hva vi holder på med? Når jeg tenker på fuglenes radikalt annerledes virkelighetsrom og mulighetsrom, tenker jeg samtidig på om vi mennesker er i stand til å forstå det på riktig?

Hvordan hører fuglene - de har jo ikke ører som oss? Hvordan ser verden ut om man er inni dem? Er fargene de samme eller helt ulike? Hvorfor er oransje så sexy for lundefuglen? Hva er det egentlig at lomvien synes er så morsomt at den bare må legge hodet med det spisse nebbet tilbake å gi etter for latteren? Finnes det noe mer elegant kledd dyr enn alken, den udøde geirfuglens nærmeste slektning?

Evolusjonens evig foranderlige langsomtgående lek. Kan vi forestille oss, virkelig ta innover oss, at alt er i konstant forandring?

Målet for noen av oss er å se igjennom illusjonen om adskilthet, at vi skulle være adskilte entiteter, adskilt fra oss selv, fra kroppene våre, fra andre mennesker og dermed også fra resten av naturen.

Men klarer vi virkelig å se det, å virkelig kjenne det, at vi er dypt forbundet, at adskillelsen er en illusjon? Når jeg står foran en fjellvegg der søfugler hekker, har jeg det som om jeg ser inn i en verden som jeg ikke helt forstår, det er en radikalt annerledes verden, magisk og barsk.

En tekst Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck skrev:

«Hei fjell!»

«Hei fjell.», sier fjellet tilbake.

Og vi vet noe som ord kommer i veien for.

Må det forklares? Det er en sorg å tenke på å prate om det.

Som å måtte.....

deles

og skilles

og stykkes

og fragmenteres

og knuses

og mistes

og fjernes

og slettes

og dø.

Ikke det at eg ikke vil dø. Det vil jeg med glede. Men vil dø hel.

Uadskilt fra det hele.

Det hellige. Det fjellete fjellet.

Æ vil dø i live. Uadskilt fra livet.

Det føles som kjærlighet.

Det er de 10 000 perspektiver i ett.

«Hei fugl!»

Ska vi gå forsiktig sammen?

Og så danse vi om nåkka vi lurar på.

Hvis det er utydlig? Så finnes Og

det finnes det?

En måte..... Et råd.....

tid.....

All..... bygger på anna.....

Og vi..... Har.....

«Hei Menneska!»

Ska vi tørr nå som språket nånn gang kjæm i veien for?

Åpne øyan? hør? ka finnes rund oss? Kjenn vinden mot ansiktet.

Vi bli bare sittende. Ubevegelig.

Som om vi er.....

selvmotsigende....

paradoxa...

enigma...

Motsigelsa...
Splitta....
Skillt...
Stykka...
Knust..
Som om vi er kaos.

Prøv å pust?

hør. Sjå? Kjenn.

Er dåkker enig i at forskjellan blir klarer?

Er det bølga eller vinga som slår inn mot land? Der det bevege sæ mellom stillhet og vingebløgebrus kjenne vi fjellet under oss.

Her vi er som fjell, tørs vi å bruk øran til å sjå. og hjertan til å tenk.

Og kjenne 10000 perspektiv i en pust.

Video lenker:

Harald Bredholt begynte å lage lyttefilm:

<https://vimeo.com/1099610076>

Katarina Skår Lisa og Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck utforsker ura nedenfor Maddoen i fjellet:

<https://vimeo.com/1113310390>

Katarina Skår Lisa og Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck utforsker landskapet innmot Visheller hula:

<https://vimeo.com/1133189223?fl=pl&fe=sh>

Images from Artlab#29 by various Artists